

(Prav res! na desnici) in ostale desniške stranke so isto storile, kakor mi. Naš predlog je prišel v trenutku, ko ste nas čakali dve jako važni nalogi: zjednačenje ravnotežja državnega gospodarstva z indirektnimi davki, namreč od žganja; druga naloga je bila vojaška predloga, da se za deset let naprej zagotovi moč države in njena veljava nasproti vnanjim državam. Toda prepričani smo in upamo, da bote večina, h kateri pripadamo, in vlada, katero podpiramo, priznali naše potrpežljivost navzlic drezanju volilcev. (Dobro! na desnici.)

Zadnjič apelujem na levico. Nas konservativce in Vas liberalce loči prepad gledé razumljenja cerkvenega bistva. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Bolezen v parkljih živine.

(Konec.)

Nesrečna bolezen loti se ovác, koz in svinj rada v parkljih, v gobci pa ne po gostem. Kaj je krivo te bolezní? To zna Bog, človeška učnost še ji ni prišla do sleda, pravi se sicer, da prihaja iz naživik, minočih bitij, toda kaj so ta bitja, tega ne vé še nihče.

Kdor zasleduje to bolezen že dalje, tak ve, da je ni krivo ne vreme ne krma, pač pa je skorej gotovo, da se je živinče nalezle, t. j. bolezen je nalezljiva. Kar je pri tem še huje, pa je to, da se loti tudi živinčeta, ki jo je more biti ravno poprej bilo prestalo.

Brž ko se zapazi, da je živinče boleno, treba je gledati na to, da stoji na mehkih, suhih tleh in da dobi dovolje pitja. Nekaj časa sicer ne more živinče, če ima bolezen v gobci, požreti vode, vendar pa porine rado gobec vanjo in te je že tudi nekaj. Ako ima živinče voljo žreti, naj se mu daje kuhanih reči, pa tudi take pijače, ki ima kaj redilnih snovi v sebi. V ostalem pa je treba potrpežljivosti in ni dobro, če se riblje gobec ali škropi kacih reči va-nj: tu naj napravi narava svoje! Spirati gobec z vodo ali z drugo tekočino ne kaže, ker nima nobene moči do bolezní ali pa še shuja lahko.

V tem, če živinče se zmirom ne more žreti, ko se mu zunaj ne pozna več bolezen, pogledati mu je v gobec in ako ima še v njem kake tvore, ki so še polni gnoja, tedaj spiraj živinčetu gobec z deževnico, v kateri se je nekaj malega vitrijolovca raztopilo.

Tudi bolezen v parkljih premine v 3 do 4 tednih, ako stoji živinče na suhih, mehkih tleh ter se ne sili na to, da hodi. Da se osnaži izmed parkljev sokrvica za to je dovolj, da se spira od časa do časa — samo ne preveč ali pregosto! Ako pa se naredi tvor, tedaj se prereže tvor in odpravi iz njega gnoj. Mehurji

počijo pa sami in kraste, ki so nastale preminejo tudi same od sebe. Ko bi pa vendar-le ne prešle, naj se spere parkelj z malim vitrijolovcem, se vé, da v deževnici raztopljenim.

Bolezen sama tedaj ni nevarna in ne gre živinčetu po navadi za življenje, vendar pa je sitno in napravi škodo, ker živinče v tem času ni za delo in potlej izgubi tudi vso mast.

Ako se tedaj prikaže bolezen v obližji, treba je, da se živina več ne pusti v kraj ali le blizu kraja, kjer je kuga. To velja tudi gledé paše. Ako pa se je živina že nalezla bolezní, tedaj ne kaže druga, kakor da jo spraviš v kraj ter ne pustiš druge bolne. Vsled tega je tudi pametno, da se v časih in krajih, kjer je doma le-ta kuga, ne sme živina goniti ali prodati v druge kraje.

Tudi ni prav zavžiti mleko ali surovo maslo od take živine, kajti velikrat je to prav nevarno za človeka. Kar pa mi vselej našim bralcem pravimo, s tem sklenemo tudi sedanjo razpravo: snage in veliko snage je treba — tudi živini!

Sejmovi. Dne 16. maja v Šentilji v slov. gor., v Vojniku, na Pilštanji, na Bregu v Ptujih in na Bizeljskem. Dne 18. maja v Ljutomeru, v Središči, v Radgoni, v Marenbergu. Dne 22. maja v Loki. Dne 25. maja v Rogatci in v Vitanji.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Volitev.) Jutri v soboto je občinska volitev. Vsak, kdor je slovenski poštenjak, prišel bode volit. Mi se bojujemo za pravico in resnico. Ne dajte se premotiti z gradimi lažmi, katere nemčurji trosijo. Vsakdo naj spolni svojo sveto dolžnost. Naj nobeden ne ostane doma. Posebno vi pošteni volilci iz Babinec in Noršinec, potem iz Krapja, Mote in Cvena in iz Kamenščaka, vi vsi pridite ob pravem času. Mi hočemo videti, kateri so naši možje. Kdor ni z nami, tisti je zoper nas. Pokažimo, da smo tukaj mi gospodarji, da so tukaj naša tla. Pokažimo, da spoštujemo zemljo, kjer smo se rodili, da spoštujemo grudo, ki nas redi, da spoštujemo grob, v katerem bomo počivali. Idimo složno na volišče, kakor eden mož. Naj ne bode boječnega med nami! Vse za vero, dom in cesarja!

Iz Konjic. (Po volitvah) [Konec.] Ko bi bili narodnjaki pritiskali, lovili in silili, kakor Plahutovci, gotovo bi marsikateri glas bili dobili, a to se nam je gabilo. Je-li lepo, da cvet „tukajšnjih gospa“ po noči, kakor netopirji, po vaséh dirja, spavajočim, do srajce slečenim ljudem odejo raz života trga in hlače v roke dava? Je-li dostojno, da takošnje gospé (?) v volilno hišo silijo in se va-njo gnjetejo? Tega bi se dekletke sramovale. Ali so mislile na one gosi in goske,